

MONICIONS PER A INTRODUIR LA LECTURA CONTINUADA DE L'EVANGELI

P. FARNÉS

Diumenge XXI

23-VIII-92

Amb la lectura que escoltarem avui s'inicia la segona etapa del viatge de Jesús a Jerusalem. Jesús "tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava". Continua, doncs, la trajectoria històrica de la ascensió a la ciutat santa en la que Jesús serà crucificat i ressuscitarà, però sobretot continuarem caminant amb ell i seguint la seva ruta espiritual. Quan encara resonen a les nostres oïdes les paraules severes del diumenge passat "he de passar –a Jerusalem– la prova d'un baptisme –el de la sang–; com voldria veure cremar la terra –amb el meu foc–" de nou avui se'ns exhorta a seguir el camí de Jesús encara que sigui contra corrent i amb dificultats. Que el Senyor ens parli interiorirment mentre escoltem amb les oïdes del cos les seves paraules; i que enforteixi sobretot les nostres dèbils voluntats per a seguir el seu camí.

Diumenge XXII

30-VIII-92

De nou, en el camí cap a Jerusalem, Jesús ens dona els seus ensenyaments. Avui el contemplem assegut a una taula –es suggereix recordar que també nosaltres ens trobem al voltant de la taula del Senyor– i ens parlarà precisament d'allò que ell amteix realitzarà al terme del seu viatge: "ocuparà Jesús el lloc darrer –condemnat a la mort ignominiosa de la creu– i després escoltarà, el Pare que li diu: "puja més amunt". I, per la seva humiliació, la humanitat sencera serà enalçada.

Contemplem avui Jesús, ple de coratge i valentia, en la seva ascensió vers Jerusalem. Amb pas ferm encapçala la comitiva que camina vers la ciutat santa. No solament precedeix els que l'acompanyen físicament, sinó sobretot va al davant seu amb l'actitud espiritual. Perquè va davant la comitiva de manera física ha de girar-se vers els seus deixebles per parlar-los; perquè els precedeix en valentia i obediència al pare pot exhortar-los a una valentia que sigui reflex de la seva. Que el Senyor que ens parla amb paraules tant exigents concedeixi a aquests cristians tan covards que som nosaltres la força necessària per a seguir-lo.